

II

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการทดลอง

(MATERIALS AND METHODS)

การวิจัยเรื่องอาหารของกุ้งแฉวยขาว (Penaeus merguensis de Man) ครั้งนี้กระทำที่สถานีวิจัยสัตว์ทะเลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ตำบลอ่างศิลา ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดชลบุรีประมาณ 10 กิโลเมตร ด้วยเหตุผลที่ว่า นอกจากจะมีสถานีวิจัยซึ่งมีอ่างเลี้ยง (Aquarium) ตลอดจนอุปกรณ์อื่น ๆ พอที่จะทดลองได้แล้ว ที่อ่างศิลายังมีการทำนากุ้งอันเป็นอีกอาชีพหนึ่งนอกจากการออกเรือทำการประมงนอกฝั่ง ซึ่งผู้ทำการวิจัยอาจจะอาศัยออกไปกับชาวประมง เพื่อศึกษาชนิดอาหารของกุ้งแฉวยขาวได้อีกด้วย จังหวัดชลบุรีซึ่งเป็นจังหวัดอยู่ติดชายทะเล บริเวณก้นอ่าวไทย ทิศตะวันออก อยู่ห่างจากพระนครประมาณ 80 กิโลเมตร โดยทางรถยนต์จึงสะดวกแก่การเดินทางไปมาระหว่างสถานีวิจัยสัตว์ทะเล และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการวิจัยแยกออกเป็นผลการวิจัยในห้องปฏิบัติการและในนาุ้ง รวมทั้งในทะเลนอกฝั่งจังหวัดชลบุรีด้วย การวิจัยในห้องปฏิบัติการใช้ห้องปฏิบัติการของสถานีวิจัยสัตว์ทะเลดังกล่าว สำหรับในนาุ้งใช้นาุ้งของคุณชวน เขียมสุวรรณ ที่ทางแผนกวิชา-วิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาทำการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยทางนิเวศน์วิทยาบางประการในนาุ้งที่จำกัดการเจริญเติบโตและการมีชีวิตรอดของกุ้งแฉวยขาว (Penaeus merguensis de Man)" โดยได้รับทุนอุดหนุนจากสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งผู้เขียนรวมอยู่ในคณะวิจัยนี้ด้วย นาุ้งดังกล่าวอยู่ห่างจากสถานีวิจัยสัตว์ทะเล ประมาณ 1 กิโลเมตร และมีทางรถยนต์เข้าได้สะดวก

2.1 ระยะเวลาทำการวิจัย

เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2512 ถึงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2513 รวมระยะเวลาการวิจัย 9 เดือน 22 วัน

2.2 วิธีการจัดหาและเตรียมกุ้งแฉวยขาวที่ใช้ในการทดลอง

เนื่องจากการวิจัยจำเป็นต้องใช้กุ้งที่มีขนาดเดียวกันเป็นจำนวนมาก การจับกุ้งดังกล่าวจึงยากมากถึงแม้จะพยายามสักเพียงใดก็ตาม ก็คงได้แต่กุ้งที่มีขนาดใกล้เคียงกันเท่านั้น โดยนำกุ้งเหล่านั้นจากนาุ้งด้วยวิธีเปิดน้ำเขานาุ้ง เมื่อน้ำทะเลขึ้นแล้วระบายน้ำออกให้ตะแกรงตาถี่ ขนาด 11 x 11 ตาคอตารางนิ้ว กั้นหน้าประตูน้ำ เพื่อมิให้กุ้งหนี

2.4 การซังนำหนักของกุง

กุงเป็นสัตว์นำการนำเอาขึ้นมาในอากาศนานเกินควรจะทำให้กุงตายไคงาย โดยเฉพาะกุงที่มีขนาดเล็กจะมีอัตราการตายสูงภายหลังซังนำหนัก คังนั้นในการทดลองจึงมิไคงซังนำหนักกุงตัวที่นำไปทดลองโดยตรง แต่ไคงใช้น้ำหนักของกุงที่มีขนาดเดียวกันจับมาพร้อมกันและเลี้ยงไว้โดยวิธีเดียวกันไมค่างกว่า 10 ตัว ซังนำหนักเฉลี่ยแล้วไคงนำหนักนี้เป็นน้ำหนักเฉลี่ยของกุงเริ่มทดลองซึ่งไคงไคงเล็ก เมื่อสิ้นสุดการทดลองจึงซังกุงทดลองแต่ละตัวโดยตรง วิธีกาซังนำหนักก็ใช้เครื่องชั่งจานเดี่ยวที่มีความละเอียดคังแต่ 0 - 200 กรัม โดยพยายามสลัดน้ำออกจากตัวกุงจนแห้ง แล้วจึงนำวางลงบนจานอ่านน้ำหนักไคงตามต้องการ

2.5 การศึกษาชนิคอาหารของกุงแขวยขาวตามธรรมชาติในนาุง

การตรวจสอบชนิคอาหารของกุงแขวยขาวในนาุงกระทำทั้งหมด 3 ครั้ง

คังนี้

ครั้งที่ 1	ในวันที่	17	ธันวาคม	2512
ครั้งที่ 2	ในวันที่	25	มกราคม	2513
ครั้งที่ 3	ในวันที่	2	กุมภาพันธ์	2513

วิธีกาตรวจสอบโดยการทอแหจับกุงทุก ๆ 3 ชั่วโมง เริ่มคังแต่เวลา 09.00 น., 12.00 น., 18.00 น., 21.00 น., 24.00 น., และ 06.00 น. ของวันรุ่งขึ้น โดยแต่ละเวลาใช้กุงทดลอง 5 ตัว เมื่อทอแหขึ้นมาไคงปล่อยไว้สักครู่ประมาณ 3 นาที กุงก็จะตายจึงใช้เข็มฉีดยาฉีดยาฟอร์มาลิน 4% เข้าไปในกระเพาะเพื่อหยุดปฏิภริยาต่าง ๆ และให้อาหารในกระเพาะกุงคงสภาพเดิม การรอให้อาหารตายก่อนเพราะว่าถ้าฉีดยาฟอร์มาลินขณะที่กุงยังมีชีวิตอยู่กุงจะพินอาหารที่อยู่ในกระเพาะออกทำให้การตรวจชนิคและปริมาณ (Stomach content) นิคไป นำกุงกลับมายังสถานีวิจัยฯ วัดขนาดความยาว ความยาวจากปาก (Mouth) ถึงทวารหนัก (Anus) แล้วนำกระเพาะกุงออกมาวัดขนาดความยาวความกว้างของกระเพาะ ผากกระเพาะคังปริมาณอาหารเทียบกับเมื่อยังมิไคงค่างาย เพราะกระเพาะกุงใสพอมองเห็นปริมาณอาหารภายในไคง

นำอาหารทั้งหมดลงบนสไลด์ (Slide) บันทึกลักษณะ, สีของอาหาร ตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (Microscope) ด้วยกำลังขยายต่ำ (Low power) และกำลังขยายปานกลาง (Medium power) วาดรูปชนิดของอาหารที่เห็นจากกล้องบันทึกรายละเอียด และนำเอาอาหารที่อยู่บนสไลด์ที่ปิดด้วยกระจก (Cover glass) มาถ่ายรูปด้วย Microphotography ยังห้องปฏิบัติการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แยกประเภทของอาหารออกหลาย ๆ ทั้งนี้เพราะการบอกวาสัคหรือพืชที่พบในกระเพาะเป็นชนิดใด (species) ทำได้ยากเพราะบางส่วนถูกย่อยไปแล้วจึงแยกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ เท่านั้น

นอกจากจะตรวจชนิดของอาหารแล้ว ได้ทำการศึกษาแพลงตอน (Plankton) ต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งที่มีชีวิตที่นิเวศก่อนหน้าที่จะลงมือทำการตรวจชนิดอาหารในกระเพาะกึ่ง เพื่อเป็นแนวทางและยืนยันให้แน่ชัดว่าอาหารที่พบในกระเพาะกึ่งเป็นประเภทใด ในวันที่ทำการทอดแหเพื่อจับกึ่งมาจากระเพาะนั้น ได้ลากแพลงตอนและเก็บตัวอย่างสิ่งที่มีชีวิตที่นิเวศ วัชพืชน้ำ, วัชพืชน้ำ, นิล, นิล, เก็บตัวอย่างน้ำเพื่อหาความเค็มในเวลา 06.00 น., 12.00 น., 18.00 น., และ 24.00 น. ด้วย นำแพลงตอนและตัวอย่างสิ่งที่มีชีวิตที่เค็มฟอร์มาลิน 4% มาตรวจสอบชนิดและนับจำนวนทันทีภายหลังจากเสร็จจากการผ่ากระเพาะกึ่ง แยกประเภทและถ่ายรูปประกอบรายงาน นอกจากนำตัวอย่างที่คองควายฟอร์มาลิน 4% มาตรวจสอบแล้ว ยังได้นำตัวอย่างสด ๆ มาตรวจสอบเพื่อดูสี, โครงสร้างของเซลล์ของพวกพืชและสัตว์ให้แน่ชัดลงไปอีกด้วย

การวิจัยครั้งที่ 1 ใช้กึ่งที่ทอดแหมาได้มีขนาด 4.1 จนถึง 5.9 ซม.

การวิจัยครั้งที่ 2, 3 ทำการวิจัยโดยเริ่มเปิดน้ำทะเลเข้าไปใหม่หลังจากระบายน้ำในนาุ้งเข้าในวันที่ 25 มกราคม 2513 แล้วปล่อยน้ำไว้โดยไม่เปิดน้ำเข้าหรือออกอีกเลยเป็นเวลา 7 วัน จึงทำการวิจัยครั้งที่ 3 ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2513 ทั้งนี้เพื่อชนิดและปริมาณการเปลี่ยนแปลงของแพลงตอนในนาุ้งควาย การวิจัยครั้งที่ 2 และ 3 ใช้กึ่งที่มีขนาด 8.5 ซม. ถึง 15.2 ซม.

2.6 การตรวจชนิดอาหารในกระเพาะกุ้งแชบวยชาวในทะเล

นอกจากจะตรวจสอบชนิดอาหารในนาุ้งแล้ว ได้ทำการตรวจชนิดอาหารของกุ้งแชบวยชาวในทะเล ในระหว่างเดือนธันวาคม 2512 มกราคมและกุมภาพันธ์ 2513 ด้วย โดยออกไปกับเรือประมงขนาดเล็กที่ออกไปลากอวนจับกุ้งรอบ ๆ เกาะสีชัง และบริเวณหน้าสถานีวิจัย การลากอวนจับกุ้งทำในเวลากลางคืน คืนละ 2 ครั้ง คือ ระหว่างเวลา 18.00 น. ถึง 24.00 น. และ 01.00 น. ถึง 06.00 น. อีกครั้งหนึ่ง

วิธีการศึกษาทำเช่นเดียวกับในนาุ้ง กล่าวคือ เมื่ออวนขึ้นมาแล้วเลือกเอาเฉพาะกุ้งแชบวยชาว มาตัดค้ายฟอร์มาลิน 4% เข้าในกระเพาะเขียนหมายเลข วัดขนาด แล้วนำมาตรวจสอบที่ห้องปฏิบัติการ ของสถานีวิจัยทันทีเมื่อเรือเข้าถึงฝั่ง

กุ้งที่ทำการผ่ากระเพาะเพื่อตรวจชนิดอาหารที่ใช้มีความยาว 10.0 ซม. ถึง 16.0 ซม. จำนวนทั้งหมด 20 ตัว เนื่องจากได้รับคำบอกจากชาวประมงว่าในระยะนี้กุ้งแชบวยชาวเกือบไม่มีและมีขนาดเล็กผิดปกติในช่วงฤดูฝน คือในระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง พฤศจิกายน จะพบกุ้งชนิดนี้มากและมีขนาดใหญ่ การสำรวจชนิดอาหารครั้งนี้จึงไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เพราะขาดกุ้งทดลอง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อออกไปทำการสำรวจถึงแม้ว่าจะไม่มีกุ้งแชบวยชาว ก็ได้ไข่กุ้งตะกาดซึ่งมีเป็นจำนวนมากแทนด้วย กุ้งตะกาดเหล่านั้นอยู่ในสกุล *Metapenaeus*

2.7 การวิจัยในห้องปฏิบัติการ

ที่สถานีวิจัยสัตว์ทะเลในห้องปฏิบัติการ ประกอบด้วยอ่างเลี้ยงที่สร้างด้วยคอนกรีตโดยมีแผ่นกระจกใสอยู่สองด้าน คือคานนอกและคานใน คานบนเปิดจำนวนทั้งหมด 12 อ่าง ใ้หมายเลขประจำอ่างเป็น AQ.NO. 1 - AQ.NO. 12 โดย 8 อ่างแรกอยู่คานทิศตะวันออกมีขนาดเท่ากัน คือ ยาว 120 ซม. กว้าง 66 ซม. สูง 65 ซม. มีความจุอ่างละ 514,800 ลบ.ซม. และอ่างที่ 9 - 12 อยู่คานทิศใต้มีขนาดเท่ากัน คือ ยาว 112 ซม. กว้าง 66 ซม. สูง 65 ซม. มีความจุ 480,480 ลบ.ซม. คานในทากว้างสี่เหลี่ยม มีท่อระบายน้ำเข้าอยู่คานบนและท่อระบายน้ำทิ้งอยู่คานล่างของอ่าง ท่อระบายน้ำเข้าได้รับน้ำจากท่อที่ต่อมาจากที่พักน้ำซึ่งสร้างเป็นถังคอนกรีตขนาดใหญ่ 2 ถึง

ดังรูปที่ 4 ตลอดจนการทดลองปล่อยน้ำสลับก้นโดยสูบน้ำทะเลขึ้นมาพักในที่พักน้ำนี้เป็นเวลา 12 ชั่วโมงก่อนจึงปล่อยไปตามท่อส่งน้ำปล่อยลงอ่างอีกทอดหนึ่ง การที่สูบน้ำขึ้นมาพักไว้ก่อนเป็นเวลา 12 ชั่วโมง เนื่องจากน้ำทะเลบริเวณหน้าสถานีวิจัยอาจมีความขุ่นมากโดยมีค่าเฉลี่ย 35.5 PPM of SiO_2 มีพิสัย 6.5 – 105.0 PPM of SiO_2 เคมีย์วณิชย์ (1970) จึงจำเป็นต้องพักให้ตกตะกอนเสียก่อน น้ำในที่พัก 1 ถึงปล่อยให้ไหลลงอ่างเลี้ยงตลอดเวลาประมาณ 8 – 10 ชั่วโมง น้ำที่แห้งทำให้น้ำในอ่างเลี้ยงไม่หมุนเวียนตลอด 24 ชั่วโมง จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องพ่นอากาศ (Air pump) ช่วยเพิ่มออกซิเจนในน้ำด้วย

การวิจัยในห้องปฏิบัติการแบ่งออกเป็น

2.7.1 วิธีการกินอาหารและการเลือกกินอาหารเมื่อให้อาหารหลาย ๆ

ชนิดรวมกัน

ใช้กุ้งทดลองที่มีขนาด 3.8 ซม. ถึง 14.0 ซม. ให้ออกอาหาร 1 – 2 วัน นำมาใส่ในตู้กระจกขนาด 30 x 30 x 60 ซม.³ ให้อาหารต่าง ๆ แล้วดูวิธีการกินอาหารของกุ้งแต่ละตัว

การเลือกกินอาหารเมื่อให้อาหารรวมกัน 5 ชนิด คือ เนื้อหอยลาย เนื้อหอยแครง เนื้อหอยแมลงภู่ ปลากระบอก และปลากะเบน ใช้กุ้งทดลองขนาด 3.8 ซม. ถึง 14.0 ซม. ให้ออกอาหาร 1 – 2 วัน ก่อนการทดลองเช่นกัน ใส่ในตู้กระจกขนาด 30 x 30 x 60 ซม.³ ครั้งละ 5 ตัว ใช้กุ้งทดลองทั้งหมด 50 ตัว แล้วสังเกตการเลือกกินอาหารของกุ้งบันทึกผลการทดลอง

2.7.2. การทดลองเลี้ยงกุ้งด้วยอาหารชนิดต่าง ๆ

ทำการทดลองเลี้ยงกุ้งในห้องปฏิบัติการด้วยอาหารชนิดต่าง ๆ ที่หาได้ง่ายและราคาถูก รวม 3 การทดลองด้วยกัน ในแต่ละการทดลองแยกเลี้ยงกุ้งเป็นตัว ๆ และเลี้ยงรวมโดยไม่ได้แยก ดังรายละเอียดที่จะกล่าวต่อไป การแยกเลี้ยงเป็นตัวละตัวทำได้โดยเขี่ยกรงด้วยตาข่ายไนลอนที่มีขนาด 13 x 13 ตารางนิ้ว ดังรูปที่ 9 แต่ละกรงแบ่งออกเป็นช่อง ๆ โดยแต่ละช่องมีขนาด 15 x 22.5 x 40 ซม. แฉกในอ่าง

เลี้ยงอีกทีหนึ่งโดยควบคุมระดับน้ำในอ่างเลี้ยงให้สูงพอประมาณอันทำให้ระดับน้ำในแต่ละของสูงประมาณ 15 ซม. เท่ากับในแต่ละช่องที่กึ่งอยู่มีปริมาตร 5062.5 ลบ.ซม. ให้หมายเลขประจำตัวแต่ละช่องโดยถือค่านอก เป็นแถวที่ 1 ค้านในเป็นแถวที่ 2 ค้านนอกของอ่างเลี้ยงที่เป็นกระจกปิดด้วยกระจกค่าสูงประมาณ $\frac{3}{4}$ ของความกว้างแผนกระจก เท่ากับความสูงของกรงทดลอง เพื่อมีใ้หลอดระบายจากการเดินผ่านไปมาค้านนอก การที่ไม่ปิดมิดก็เพื่อให้แสงแดดผ่านเข้าไ้บ้าง และได้ทำการทดลองเพื่อพิสูจน์ว่าการปิดด้วยกระจกค่าค้านนอกให้แสงผ่านไ้บ้าง กับการเปิดให้แสงผ่านไ้เต็มที่โดยไม่ปิดกระจกค่าเลยจะมีความแตกต่างกันหรือไม่ ดังการทดลองที่ 3 ที่จะกล่าวต่อไป

แต่ละการทดลองไ้บันทึกสภาพการเปลี่ยนแปลงทางฟิสิกส์และเคมีเป็นระยะ ๆ ตลอดจนการทดลอง อันประกอบด้วยความเค็ม อุณหภูมิ ความชื้นของน้ำ และสภาพความสกปรกของอ่างเลี้ยงและกรงด้วย

2.7.2.1 การทดลองที่ 1

เริ่มทดลองตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2512 ถึงวันที่ 28 สิงหาคม 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 110 วัน ใ้ช้กุ้งแฉะวัยชามีขนาดตั้งแต่ 4.2 ซม. ถึง 5.4 ซม. เมื่อเริ่มการทดลอง 82 ตัว โดยใ้ใช้อ่างเลี้ยงหมายเลข AQ.NO. 1 - 6 แยกออกเป็นตัว ๆ โดยกรงคั้งกล่าว ค้านนอกของอ่างเลี้ยงปิดด้วยกระจกค่าทุกอ่างเลี้ยง

อาหารชนิดต่าง ๆ ที่ใ้มี 16 ชนิด ขนาดความยาว จำนวนตัวเริ่มทดลอง คั้งตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ชนิดอาหาร จำนวนและขนาดความยาวของกึ่งเชบวยขาวเริ่มทดลอง จำนวน
กึ่งเชบวยขาวตลอดการทดลองในการทดลองที่ 1

อันดับ	ชนิดอาหารที่ใช้ทดลอง (ใช้เฉพาะเนื้อ)	จำนวนกึ่ง เริ่มทดลอง	ความยาวกึ่ง เริ่มทดลอง (ซ.ม.)	จำนวนกึ่งตลอด การทดลอง
1	หอยลาย	8	4.90 — 5.40	24 ๖
2	หอยลายผสมสาหร่าย *1	4	4.80 — 5.30	10 ๖
3	หอยแครง	8	5.10 — 5.20	13 ๖
4	หอยแครงผสมสาหร่าย	4	5.00 — 5.30	11 1
5	หอยแมลงภู่	8	5.00 — 5.30	16
6	หอยแมลงภู่ผสมสาหร่าย	4	4.90 — 5.40	11
7	ปลากะบอก	8	4.90 — 5.20	16
8	ปลากะบอกผสมสาหร่าย	4	5.10 — 5.40	10
9	ปลากะเบน	8	4.80 — 5.40	16
10	ปลากะเบนผสมสาหร่าย	4	4.80 — 5.40	8
11	ไข่เบ็ด (เฉพาะไข่แดง)	3	4.80 — 5.00	6
12	ไข่เบ็ด (เฉพาะไข่ขาว)	3	5.10 — 5.20	7
13	ไข่เบ็ด (ไข่แดงผสมไข่ขาว)	3	5.10 — 5.40	6
14	อาหารไก่	7	4.50 — 5.00	20
15	อาหารไก่ผสมสาหร่าย	3	4.80 — 5.10	5
16	สาหร่าย	3	5.00 — 5.30	6
	รวม	82		185

หมายเหตุ *1 สาหร่ายที่ใช้คือ Enteromorpha. sp.

การเลือกตำแหน่งแต่ละช่องเพื่อให้อาหารชนิดต่าง ๆ

ในการทดลองครั้งนี้ให้อาหารสัตว์กันตามช่องต่าง ๆ ของแต่ละกรง เพื่อ
 ศึกษาค้นคว้าอันเกิดจากสภาพของน้ำในอ่างเลี้ยงควาย จึงวางแผนการให้อาหารต่าง ๆ
 ดังนี้

AQ.NO. 1	1	2	3	4	5	6
แถวที่ 1	หอยแมลงภู่ผสมสำหรับ	หอยแครงผสมสำหรับ	หอยแครงผสมสำหรับ	หอยลายผสมสำหรับ	หอยลายผสมสำหรับ	หอยลายผสมสำหรับ
แถวที่ 2	ปลากะบอกผสมสำหรับ	ปลากะบอกผสมสำหรับ	ปลากะบอกผสมสำหรับ	ปลากะบอกผสมสำหรับ	ไขแดงผสม	ไขขาว
	1	2	3	5	5	6

AQ.NO. 2	1	2	3	4	5	6	7
แถวที่ 1	←	←	←	←	←	←	←
		หอยแครง			หอยแมลงภู่		
แถวที่ 2	←	←	←	←	←	←	←
		หอยแครง			หอยแมลงภู่		
	1	2	3	4	5	6	7

AQ.NO. 3	1	2	3	4	5	6	7
แถวที่ 1	← หอยลาย →					ไขขาว	ไขแดง
แถวที่ 2	← หอยลาย →			ไขขาวผสม ไขแดง	ไขขาว	ไขขาว	ไขแดง
	1	2	3	4	5	6	7

AQ.NO. 4	1	2	3	4	5	6	7
แถวที่ 1	← ปลากะเบน →			←	← ปลากะบอก →		
แถวที่ 2	← ปลากะเบน →				←	← ปลากะบอก →	
	1	2	3	4	5	6	7

AQ.NO.5	1	2	3	4	5	6	7
แถวที่ 1	หอยแมลงภู่	หอยแมลงภู่ ผสมสาหร่าย	หอยแครง	หอยแครง ผสมสาหร่าย	หอยลาย	หอยลาย ผสมสาหร่าย	สาหร่าย
แถวที่ 2	ปลากะบอก	ปลากะบอก ผสมสาหร่าย	ปลากะเบน	ปลากะเบน ผสมสาหร่าย	อาหารไก่ ผสมสาหร่าย	อาหารไก่ ผสมสาหร่าย	สาหร่าย
	1	2	3	4	5	6	7

AQ.NO. 6	1	2	3	4	5	6	7
แถวที่ 1	← อาหารไก่ →						
แถวที่ 2	หอยแมลงภู่ ผสมสาหร่าย	หอยแครง ผสมสาหร่าย	หอยลาย ผสมสาหร่าย	ปลากะบอก ผสมสาหร่าย	ปลากะเบน ผสมสาหร่าย	อาหารไก่ ผสมสาหร่าย	สาหร่าย
	1	2	3	4	5	6	7

วิธีการให้อาหาร

ให้อาหารชนิดต่าง ๆ ดังกล่าววันละ 1 ครั้ง ในตอนประมาณ 16.00 น. แล้วเก็บขึ้นในตอนเช้าเวลาประมาณ 09.00 น. การให้อาหาร อาหารพวกเนื้อหอยให้ของละ 1 ตัว อาหารพวกเนื้อปลาหันเป็นชิ้นประมาณ 1 ลบ.ซม. ไข่ของละชิ้น อาหารผสมระหว่างเนื้อหอยหรือเนื้อปลากับสาหร่าย ใช้มีคัสบิให้เข้ากันแล้วให้ของละพอประมาณ อาหารพวกไข่ อาหารไก่ใส่จานแก้ว (Pettri disc) และสาหร่ายใส่ลงไปโดยตรง อาหารทุกชนิดให้มีจำนวนมากพอ โดยสังเกตจากการกินอาหารของกุ้งในแต่ละวัน

ระยะเวลาที่วัดขนาดความยาว

วัดขนาดความยาวของกุ้งทดลองทุก ๆ 5 วันในเดือนแรก และ 3 เดือนหลังวัดทุก ๆ 7 วัน

ในการทดลองที่ 1 เมื่อกุ้งตัวโตตายในขณะทำการทดลอง ก็จับหากุ้งที่มีขนาดเดียวกันหรือใกล้เคียงกันทดแทน ดังนั้นในการทดลองที่ 1 จึงใช้กุ้งทดลองตลอดการทดลอง 185 ตัว แยกออกเป็นแต่ละชนิดอาหารดังตารางที่ 1

บันทึกผลการลอกคราบ การตาย ทุกวัน สังเกตการเปลี่ยนแปลงสีของกุ้ง การเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ตลอดการทดลองเปลี่ยนน้ำทำความสะอาดรังทดลอง เมื่อเห็นว่าสกปรก โดยวิธีใช้สายยางดูด (Siphon) เอาสิ่งสกปรกออก ถ้าสกปรกมากก็ยกถังรังจากอ่างเดิมไปใส่ไว้ในอ่างเลี้ยงที่สำรองไว้ ทำความสะอาดอ่างเดิมแล้วจึงยกกรงกลับมาเลี้ยงที่เดิม

การทดลองที่ 1 ใช้เครื่องพ่นอากาศช่วยเพิ่มออกซิเจนในน้ำด้วย เนื่องจากน้ำไม่หมุนเวียนตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามในการทดลองที่ 1 มีเครื่องพ่นอากาศไม่พอบางครั้งไฟฟ้าดับหรือเครื่องพ่นอากาศขัดข้อง ทำให้กุ้งตายด้วยเหตุที่ขาดออกซิเจนที่ละลายในน้ำหลายครั้ง

2.7.2.2 การทดลองที่ 2

การทดลองที่ 2 เริ่มในวันที่ 1 กันยายน 2512 ถึงวันที่ 30 ตุลาคม 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 60 วัน ใ้กุ้งทดลองทั้งหมด 127 ตัว ใ้อ่างเลี้ยง 10 อ่าง คือ AQ.NO.1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 11 และ 12 แยกเลี้ยงเป็นตู้ในแต่ละช่อง เช่นเกี่ยวกับการทดลองที่ 1

จากการทดลองที่ 1 เลือ้กใ้อาหารเฉพาะพวกเนื้อสัตว์ และอาหารพวกที่มีโปรตีนค่อนข้างสูง ผสมกับสาหร่ายเนื่องจากรายงานของ วิเศษสังข์ (2511) พบว่าอาหารดังกล่าวทำให้กุ้งมีอัตราการเจริญเติบโตสูงและอัตราการตายน้อย แต่จากการทดลองที่ 1 พบว่าการใ้อาหารชนิดต่าง ๆ ผสมกันในอ่างเลี้ยงเดียวกันไม่เหมาะสม เนื่องจากอาหารบางพวกเป็นต้นว่าอาหารไก่และไข่ ทำให้หน้าเน่ากุ้งจึงตายมากลำบากต่อการสรุปผล ในการทดลองที่ 2 จึงแยกเลี้ยงคว้อาหารต่าง ๆ 6 ชนิด ชนิดละ 1 อ่าง ดังตารางที่ 2

ขนาดของกุ้งเริ่มทดลอง

การทดลองที่ 2 ใ้กุ้งที่มีความยาวกว่าการทดลองที่ 1 คือมีความยาวตั้งแต่ 6.10 ซม. ถึง 6.70 ซม. โดยก่อนทดลองวัดขนาด ตรวจเพศของกุ้งทุกตัว และชั่งน้ำหนักกุ้งทดลองคว้วิธีดังกล่าวข้างตน ขนาด น้ำหนักเฉลี่ยของกุ้งเริ่มทำการทดลองแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ชนิดอาหาร จำนวนกึ่ง ขนาดความยาวของกึ่ง เริ่มทำการทดลอง และน้ำหนักเฉลี่ยของกึ่งในการทดลองที่ 2

AQ.NO.	ชนิดอาหาร (เฉพาะส่วนเนื้อ)	จำนวนกึ่ง เริ่มทดลอง	ขนาดของกึ่ง เริ่มทดลอง (ซ.ม)	น.น.เฉลี่ย (กรัม)
1	หอยลาย	12	6.20	3.00
2	หอยแครง	14	6.10	2.90
3	ปลากะบอก	14	6.30, 6.40	3.15, 3.30
4	ปลากะเบน	14	7.00	4.30
5	ปลาปน	14	6.60, 6.70	3.58, 3.80
6	อาหารไก่	14	6.50, 6.60	3.40, 3.58
7	Food Preference	15	6.40, 6.50	3.30, 3.45
10	หอยแมลงภู่	10	6.00	2.70
11	หอยแมลงภู่	10	7.50, 7.60	5.50, 5.80
12	หอยแมลงภู่	10	8.20, 8.30	7.60, 7.90

การให้อาหาร

ให้อาหารชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวในแต่ละอ่างเวลาประมาณ 15.00 – 17.00 น. เก็บขึ้นในวันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ 10.00 – 11.00 น. โดยกอนให้ซึ่งนำหนักรวมของอาหารแต่ละชนิดวันรุ่งขึ้นที่เก็บอาหารทั้งหมดใส่ในกรวยแก้วที่มีผ้าขาวบาง ซึ่งตั้ง ค้างรูปที่ 10 เพื่อให้น้ำที่ค้างอยู่ในอาหารแห้งเหมือนตอนที่ให้ ตั้งไว้ในกรวย - ประมาณ 2 ชั่วโมง น้ำก็แห้งหมด ซึ่งนำหนักอาหารรวมของแต่ละชนิด บันทึกนำหนักอาหาร ที่กึ่งกินแต่ละวัน

ระยะเวลาการวัดขนาด

จากการทดลองที่ 1 พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของกุ้งนั้นต่ำ การวัดขนาด 5 หรือ 7 วันครั้งไม่เหมาะสม ซึ่งนอกจากจะเพิ่มอัตราการตายแล้วยังอ่านความยาวที่เพิ่มขึ้นได้ลำบากมาก ในการทดลองที่ 2 จึงวัดกุ้ง 1 เดือนต่อครั้ง

บันทึกการลอกคราบ การตาย วัดขนาด ซึ่งนำหนักของกุ้งที่ตายทุกตัว ในการทดลองนี้เมื่อกุ้งตายจะไม่นำกุ้งมาทดแทนดังการทดลองที่ 1 ทำความสะอาดกรง 1 เดือนต่อครั้ง โดยบันทึกความสกปรกของน้ำและอ่างเลี้ยงเป็นระยะ ๆ

ก. การทดลองการเลือกกินอาหารของกุ้งเขมว่ยขาว

(Food Preference)

การทดลองการเลือกกินอาหารของกุ้งเขมว่ยขาวในอ่างหมายเลข 7 โดยคำนวณนอกของอ่างเลี้ยงบิคควยกระคายค่า $\frac{3}{4}$ ของความกว้างแผนกระจก เลี้ยงกุ้งจำนวน 15 ตัว โดยปล่อยอิสระไม่ไ้แยกเป็นตัว ๆ ระดับน้ำในอ่างทดลองสูง 37.0 ซม. หรือปริมาณของน้ำที่ใส่ทดลอง 266,400 ลบ.ซม. เลี้ยงควยอาหาร 5 ชนิด คือ เนื้อหอยดาบ เนื้อหอยแครง เนื้อหอยแมลงภู เนื้อปลากะบอก เนื้อปลากะเบน อย่างละ 5 ชิ้น โดยซึ่งนำหนักอาหาร กอนให้และภายหลังเก็บอาหารในวันรุ่งขึ้นแยกเป็นน้ำหนักของอาหารแต่ละชนิด นับจำนวนคราบ บันทึกกุ้งที่ตายทุกวัน ขนาดและน้ำหนักของกุ้งเริ่มทำการทดลองดังแสดงในตารางที่ 2

การทดลองการเลือกกินอาหารของกุงเขี้ยวขาว เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2512 ถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2513 รวมระยะเวลาการทดลอง 167 วัน

ข. คุณค่าทางอาหารของอาหารที่ใช้เลี้ยงกุงเขี้ยวขาว

ในการทดลองที่ 2 ไคซังนำหนักของอาหารก่อนและภายหลังกิน ทำให้ทราบน้ำหนักของอาหารที่กุงกินในแต่ละวัน นำเอาอาหารต่าง ๆ ดังกล่าวมาแยกคุณค่าทางอาหาร อันประกอบด้วยโปรตีน (Crude protein) ไขมัน (Crude fat) ความชื้นหรือน้ำในอาหาร (Moisture) เถ้าถ่าน (Ash) Crude fiber ปริมาณคาร์โบไฮเดรต (Carbohydrate) จำนวนคาลอรี และแร่ธาตุที่สำคัญ 2 ชนิด คือ แคลเซียม (Calcium) และฟอสฟอรัส (Phosphorous) ยิงกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร ที่กรุงเทพฯ ซึ่งทำให้ทราบประเภทของอาหารที่กุงกินในแต่ละวัน และอัตราการเจริญเติบโตต่อคุณค่าอาหารที่กุงกินในระหว่างการทดลอง

2.7.2.3 การทดลองที่ 3

เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2512 ถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2513 รวมระยะเวลาการทดลองทั้งสิ้น 98 วัน ดำเนินการทดลองเหมือนการทดลองที่ 2 ทุกประการโดยใช้อ่างเลี้ยงหมายเลข AQ.NO. 1 - 12 ยกเว้น AQ.NO. 9 โดยที่แผ่นกระจกของอ่างเลี้ยงที่ 10 - 12 เปิดให้แสงผ่านได้เต็มที่ตลอดวัน เพื่อดูความแตกต่างของกุงทดลองต่อแสงที่ใช้เลี้ยงด้วยอาหารต่าง ๆ 6 ชนิด ใช้กุงทดลองทั้งหมด 120 ตัว (ไม่รวมการทดลองเรื่องการเลือกกินอาหารใน AQ.NO. 7 ที่ทดลองต่อจากการทดลองที่ 2) ขนาดของกุงเริ่มทดลองมีตั้งแต่ 7.50 ซม. ถึง 8.80 ซม. แยกตามประเภทของอาหารดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ชนิดอาหาร จำนวนกุ้ง ขนาดความยาว และน้ำหนักเฉลี่ยของกุ้งแช่บวยขาว
ที่ใช้ในการทดลองที่ 3

AQ.NO.	ชนิดอาหาร (เฉพาะส่วนเนื้อ)	จำนวนกุ้ง เริ่มทดลอง	ขนาดความยาว กุ้งเริ่มทดลอง (ซ.ม.)	น.น.เฉลี่ย กุ้งเริ่มทดลอง (กรัม)
1	หอยลาย	12	8.10, 8.30	7.30, 8.00
2	หอยแครง	14	8.40, 8.50	8.30, 8.80
3	ปลากะบอก	14	7.80, 7.90	6.30, 6.60
4	ปลากะเบน	14	7.70, 7.80	6.00, 6.30
5	หอยแมลงภู่	14	8.60, 8.70	9.10, 9.55
6	ปลาปน	14	7.60, 7.70	5.80, 6.00
7	Food Preference	ต่อจากการทดลองที่ 2		
8	อาหารไก่	10	7.50	5.50
10	หอยลาย	10	8.00	6.95
11	หอยแครง	10	8.50, 8.60	8.80, 9.10
12	หอยแมลงภู่	10	8.70, 8.80	9.55, 9.90

การให้อาหาร

ให้อาหารชนิดต่าง ๆ เหมือนการทดลองที่ 2

ระยะเวลาการวัดขนาด

วัดขนาดความยาวของกุ้งทุก ๆ 25 วัน พร้อมกับทำความสะอาดกรง
ทั้งหมดด้วย บันทึกความสกปรกและการเปลี่ยนแปลงของกุ้งทดลองตลอดเวลา วัดอุณหภูมิ
ความเค็ม ความชื้น และออกซิเจนที่ละลายในน้ำเป็นระยะ ๆ ในการทดลองที่ 3 นี้มีเครื่อง
พ่นอากาศพร้อมสมบูรณ์ ทำให้แก้ปัญหาการขาดออกซิเจนในน้ำของกุ้งไปได้

ก. การทดลองดูความแตกต่างในเรื่องแสงของกึ่งที่เลี้ยงในอ่างที่ปิดกระจก
คานนอก $\frac{3}{4}$ ของความกว้างแผนกระจกกับกึ่งที่เลี้ยงในอ่างที่เปิดให้แสง
ธรรมชาติตามปกติตลอดวัน

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะดูความแตกต่างในเรื่องแสงธรรมชาติคือ -
 อัตราการเจริญเติบโต โดยเฉพาะการลอกคราบเมื่อได้รับแสงธรรมชาติต่างกัน

เริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2512 ถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์
 2513 รวมระยะเวลาการทดลอง 98 วัน โดยใช้อ่างเลี้ยงหมายเลข 10, 11, และ
 12 ซึ่งให้แสงเข้าได้เต็มที่กับอ่างเลี้ยงที่ 1 - 8 ที่ปิดกระจก $\frac{3}{4}$ ด้วยกระดาษดำ ก็คือ
 ผลการทดลองตั้งแต่ต้นตั้งกล่าวมาแล้วโดยเอาผลของกึ่งที่เลี้ยงด้วยเนื้อหอยลายในอ่างที่
 10 เนื้อหอยแครงในอ่างที่ 11 และเนื้อหอยแมลงภู่ในอ่างที่ 12 เทียบกับกึ่งที่เลี้ยงด้วย
 อาหารชนิดเดียวกันในอ่างที่ 1, 2 และ 5 ตามลำดับ

ข. การทดลองดูความแตกต่างของกึ่งที่แยกเลี้ยงในกรงเป็นตัว ๆ ในที่
จำกัดกับกึ่งที่เลี้ยงโดยปล่อยอิสระในอ่างเลี้ยง

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะดูอัตราการเจริญเติบโต การตายและ
 การลอกคราบของกึ่งที่เลี้ยงในที่ที่มีปริมาณจำกัดกับกึ่งที่เคลื่อนที่ไปมาได้โดยอิสระ

วิธีดำเนินการศึกษา ใช้อ่างเลี้ยง AQ.NO. 6 และ 8 ที่เลี้ยงด้วย
 ปลาป่นและอาหารไก่เค็ม พอมาถึงวันที่ 2 ธันวาคม 2512 กึ่งทดลองในอ่างเลี้ยงทั้ง 2
 ก็ตายหมด จึงทำความสะอาดและทดลองเลี้ยงกึ่งที่มีขนาดใกล้เคียงกับกึ่งในอ่างเลี้ยงที่ 1
 และ 2 ที่เลี้ยงด้วยเนื้อหอยลาย และเนื้อหอยแครง ตามลำดับ ในแต่ละอ่างใส่น้ำมีระดับ
 สูง 37 ซม. ทำให้น้ำในอ่างที่เลี้ยงกึ่งมีปริมาตร 266,400 ลบ.ซม. โดยก้นอ่างมีได้
 ใสทรายหรือหินอื่นใด คานนอกของอ่างปิดด้วยกระดาษดำดังกล่าว มีเครื่องพ่นอากาศช่วย
 เพิ่มออกซิเจนตลอด 24 ชั่วโมง

จำนวนกุ่ม ขนาดความยาว และน้ำหนักเฉลี่ยของกุ่มที่เริ่มทดลองมีดังนี้

AQ.NO.	ชนิดอาหาร	จำนวนกุ่ม	ขนาดเริ่มแรก (ซ.ม.)	น.น. เริ่มแรก (กรัม)
6	เนื้อหอยลาย	15	8.20, 8.60	7.60, 9.30
8	เนื้อหอยแครง	15	8.60, 9.00	9.10, 9.94

การให้อาหาร เหมือนกับวิธีข้างต้นโดยก่อนให้และภายหลังที่เก็บขึ้นมาชั่งน้ำหนักทุกครั้ง บันทึกจำนวนคราบ กุ่มที่ตาย ทุกวัน

เทียบผลการทดลองระหว่าง AQ.NO. 6 กับ AQ.NO. 1 และ AQ.NO. 8 กับ AQ.NO. 2

2.8 การทดลองในนาถุ่ม

การทดลองในนาถุ่มกระทำไปพร้อมกับการทดลองในห้องปฏิบัติการ เพื่อวัตถุประสงค์ในการกักตุนการเจริญเติบโต อัตราการตาย การลอกคราบของกุ่มแช่บวบขาวที่เลี้ยงโดยการชุกบ่อขนาดเล็กและการเลี้ยงในกรงในนาถุ่มที่เป็นไปโดยธรรมชาติ โดยให้อาหารชนิดต่าง ๆ เหมือนกับที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ

การทดลองแบ่งออกเป็น

2.8.1 การทดลองเลี้ยงกุ่มในบ่อขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อกักตุนการเจริญเติบโต อัตราการตาย และสภาพการเปลี่ยนแปลงของน้ำและดินในระหว่างการทดลองเมื่อให้อาหารชนิดต่าง ๆ

วิธีการดำเนินการทดลอง ชุกบ่อในนาถุ่มโดยแต่ละบ่อมีขนาดกว้างยาวลึกบ่อละ 150 ซม. ระดับน้ำในแต่ละบ่อสูงประมาณ 70 - 90 ซม. ตามระดับน้ำในนาถุ่ม ทำให้แต่ละบ่อมีปริมาตร 1.575 - 2.025 ลบ. เมตร โดยที่ก้นบ่อมีท่อระบายน้ำฝัง-

อยู่ น้ำจึงไหลออกได้เมื่อเปิดน้ำออกและเข้าน้ำ กิ่งรูปที่ 14

เริ่มทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2512 ถึงวันที่ 29 กรกฎาคม 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 90 วัน เริ่มซุกบ่อในวันที่ 1 พฤษภาคม 2512 จำนวน 8 บ่อ ให้อาหารบ่อละชนิด คือ เนื้อหอยลาย เนื้อหอยแครง เนื้อหอยแมลงภู่ เนื้อปลา กะบอก เนื้อปลากะเบน อาหารไก่ กับอีก 2 บ่อเป็น Control ไม่ได้ให้อาหารใด ๆ ตลอดการทดลองซึ่งกุ้งจะอยู่ไกลจากอาหารตามธรรมชาติ

การให้อาหาร ให้อาหารวันละครั้งในเวลาประมาณ 16.00 - 17.00 น. ด้วยอาหารต่าง ๆ ดังกล่าวโดยอาหารแต่ละชนิดมีปริมาณมากพอ คือ อาหารพวกหอยให้ หอย 1 ตัว ต่อ กุ้ง 1 ตัว อาหารพวกเนื้อปลา หั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ประมาณชิ้นละ 1 ลบ.ซม. หนักประมาณ 3 กรัม ให้ 1 ชิ้น ต่อ 1 ตัว ทั้งนี้โดยเทียบส่วนจากน้ำหนักของอาหารที่เลี้ยงในห้องปฏิบัติการ

ระยะเวลาและวิธีการ วัคซีนากุ้ง

การวัคซีนากุ้งในบ่อน้ำกุ้ง ทำโดยการระบายน้ำในน้ำกุ้งออกจนเกือบแห้ง ทำให้น้ำในบ่อแห้งตามควย ที่ก้นบ่อแต่ละบ่อได้ใส่ท่อขนาด 6 x 6 x 12 ลบ. นิ้ว ไว้ควยเพื่อให้งุ้งอยู่เมื่อน้ำแห้ง แต่ก็ไม่สู้ไค่คณิก กุ้งมักจะตายเพราะความร้อนของดินและน้ำที่มีปริมาณน้อยกับการขาดออกซิเจน น้ำกุ้งขึ้นมาวัคซีนแล้วพักพ่นในกรงที่เตรียมไว้ แต่การวัคซีนทุกครั้งพบว่ากุ้งตายเกือบหมด จึงต้องเปลี่ยนกุ้งทดลองใหม่ตลอดเวลา

ระยะเวลาที่วัคซีน เนื่องจากการวัคซีนจำเป็นต้องระบายน้ำออกจากน้ำกุ้งประมาณ 15 วันต่อครั้ง ทั้งนี้เพราะการทำน้ำกุ้งบริเวณนี้ อาศัยระดับน้ำทะเลขึ้นสูงโดยประมาณ 15 วันต่อครั้งตามวันทางจันทรคติ จึงระบายน้ำเก่าออกแล้วเปิดน้ำใหม่เข้าแทน การวัคซีนในบ่อจึงกระทำประมาณ 15 วันต่อครั้ง

ตลอดเวลายับชีพสภาพของน้ำ ผิวคิน การเปลี่ยนแปลงอื่น การตายของกุ้ง วัคซีนภูมิผิวหนัง ระดับผิวคิน ความเค็ม ออกซิเจน และผลผลิตขั้นปฐมภูมิเป็นระยะ ๆ ตลอดการทดลอง

เนื่องจากตลอดการทดลองเมื่อทำการวัดขนาดของกุ้ง กุ้งมักจะตายหมดหรือเกือบหมด จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนกุ้งใหม่ทุกครั้งที่ทำกรวัดขนาด การทดลองทั้งหมดมี 3 ครั้ง แยกตามชนิดของอาหาร จำนวนกุ้งที่เริ่มทดลอง และขนาดกุ้งเริ่มทดลองดังนี้

ครั้งที่ 1 เริ่มทดลองในวันที่ 12 พฤษภาคม 2512 ถึงวันที่ 3 มิถุนายน 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 22 วัน ขนาด และจำนวนกุ้งมีดังนี้

บ่อที่	ชนิดอาหารที่ให้	จำนวนกุ้ง	ขนาดกุ้งเริ่มทดลอง (ซ.ม.)
1	เนื้อหอยแมลงภู	15	5.4
2	เนื้อหอยแครง	15	5.4 - 5.5
3	เนื้อหอยลาย	15	5.1 - 5.2
4	เนื้อปลากะบอก	15	4.7
5	เนื้อปลากะเบน	15	4.6
6	อาหารไก่	15	4.5
7	Control	15	4.4
8	Control	15	4.2 - 4.3

ครั้งที่ 2 เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 มิถุนายน 2512 ถึงวันที่ 29 มิถุนายน 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 13 วัน ขนาดและจำนวนกุ้งเริ่มทดลองดังนี้

บ่อที่	ชนิดอาหารที่ให้	จำนวนกุ้ง	ขนาดกุ้งเริ่มทดลอง (ซ.ม.)
1	เนื้อหอยแมลงภู	7	6.6 - 6.7
2	เนื้อหอยแครง	7	6.4 - 6.5
3	เนื้อหอยลาย	7	6.1 - 6.4
4	เนื้อปลากะบอก	7	5.7 - 6.1
5	เนื้อปลากะเบน	7	6.5 - 6.6
6	อาหารไก่	7	6.7 - 7.0
7	Control	7	5.0 - 5.4
8	Control	7	4.2 - 4.8

ครั้งที่ 3 เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 มิถุนายน 2512 ถึงวันที่ 29 มิถุนายน 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 13 วัน ขนาดและจำนวนกึ่งทดลองมีดังนี้

บ่อที่	ชนิดอาหารที่ให้	จำนวนกึ่ง	ขนาดกึ่งเริ่มทดลอง (ซ.ม.)
1	Control	7	6.6 - 6.7
2	เนื้อหอยแครง	7	7.0 - 7.3
3	เนื้อหอยลาย	7	6.9 - 7.0
4	เนื้อปลากะบอก	7	7.0 - 7.3
5	เนื้อปลากะเบน	7	6.9 - 7.6
6	อาหารไก่	7	7.3 - 7.9
7	Control	7	6.1 - 6.4
8	เนื้อหอยแมลงภู่	7	6.7 - 7.1

2.8.2 การทดลองเลี้ยงกุ้งแชบวยขาวในกรงขนาดใหญ่ในนาุ้ง

จากการทดลองที่ 1 โดยการชุกบอพบว่ากุ้งจะตายหมด เมื่อทำการวัดขนาดโดยประมาณ 15 วันต่อครั้ง ในการทดลองที่ 2 จึงได้สร้างกรงถ้วยตาข่ายไนลอนขนาด 13 x 13 ตาต่อตารางนิ้ว แต่ละกรงมีขนาด 150 x 150 x 250 ลบ.ซม.³ ดังรูปที่ 11, 12 เป็นกรงเปิด 2 ด้าน คือด้านบนและด้านล่างซึ่งฝังอยู่ในดิน วัตถุประสงค์เพื่อให้กุ้งได้อยู่กับฉิวดินโดยไม่มีอะไรก็ขวางเพราะนิสัยของกุ้งแชบวยขาว ในเวลากลางวันมักจะฝังตัวอยู่ที่ฉิวดิน แต่ตอนกลางคืนจะออกหากิน ในขณะที่ฝังดินกุ้งก็จะกินอาหารต่าง ๆ ได้แก่ พวก Blue green algae, Green algae, Diatom และสัตว์เล็ก ๆ ที่อยู่ที่ฉิวดินอื่น ๆ การฝังกรงด้านล่างลงในดิน ทำโดยการชุกดินเป็นมุมเฉียง 45 องศา ตามรูปของกรง ทำให้ระดับน้ำในกรงลาดตามฉิวดิน ดังรูปที่ 11 ด้านนอกกรงทำเป็นคันดินกั้นน้ำสูงประมาณ 40 ซม. จากฉิวดินในนาุ้ง โดยแยกเป็น 2 กรงต่อคันดิน 1 ชุก เพื่อสะดวกแก่การวิดน้ำออกเพื่อจับกุ้งมาวัดขนาด เมื่อระบายน้ำในนาุ้งออก กรงก็ยังคงแชอยู่ในน้ำหลังคันดินจึงป้องกันมิให้กุ้งตายได้เป็นอย่างดี

เมื่อระบายน้ำเข้านกุงระดับน้ำจะสูงประมาณ 60 – 90 ซม.

ดังรูปที่ 13 ทำให้ปริมาตรของน้ำที่กุงอาศัยอยู่มีประมาณ 0.675 – 1.013 ลบ.เมตร โดยมีผิวกินที่น้ำท่วมถึงประมาณ 180 ตร.ซม.

สร้างกรงคังกลาวจำนวน 8 กรง ตั้งอยู่ในนา กุง คำนทิตะวันออก แต่ละกรงเลี้ยงกุงกรงละ 15 ตัว กวยอาหารชนิดต่าง ๆ 7 ชนิด คือ เนื้อหอยลาย เนื้อหอยแครง เนื้อหอยแมลงภู่ เนื้อปลากระบอก เนื้อปลากระเบน ปลาป่น อาหารไก่ กรงละ 1 อย่างกับ Control อีก 1 กรง ไม่ให้ให้อาหารใด ๆ ตลอดการทดลอง นอกจากอาหารตามธรรมชาติ การให้อาหารให้วันละ 1 ครั้งตอนเวลาประมาณ 16.00 น. โดยใส่ลงไปในกรงโดยตรง ปริมาณอาหารที่ให้ อาหารพวกเนื้อหอยให้กรงละ 15 ชิ้น เท่ากับจำนวนกุง อาหารพวกเนื้อปลาหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ มีขนาดชิ้นละประมาณ 1 ลบ.ซม. หรือหนักชิ้นละ 3 กรัม ให้กรงละ 15 ชิ้น อาหารไก่และปลาป่นให้กรงละประมาณ 50 กรัม ต่อวัน

การเลือกให้อาหาร ใช้วิธีจับฉลาก (Random) ว่ากรงใดจะให้อาหารชนิดใด โดยถือว่ากรงทางคำนทิตะเหนือเป็นกรงที่ 1 เรียงมาตามลำดับถึงกรงที่ 8

ระยะเวลาทำการทดลอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2512 ถึงวันที่ 3 ธันวาคม 2512 รวมระยะเวลาการทดลอง 78 วัน

ขนาดของกุงเริ่มทดลอง มีขนาดตั้งแต่ 5.1 – 5.4 ซม. โดยแต่ละกรงมีขนาดเท่ากันหรือต่างกันเพียง 0.1 ซม. เท่านั้น ดังนี้

กรงที่	ชนิดอาหาร	จำนวนกุง	ขนาดของกุงเริ่มทดลอง (ซ.ม.)
1	เนื้อหอยแครง	15	5.1
2	เนื้อหอยแมลงภู่	15	5.1
3	เนื้อปลากระเบน	15	5.2
4	เนื้อหอยลาย	15	5.2
5	Control	15	5.2
6	ปลาปน	15	5.3
7	เนื้อปลากระบอก	15	5.3 - 5.4
8	อาหารไก่	15	5.4

ระยะเวลาและการวัดขนาด

วัดขนาดทุก ๆ 25 วัน โดยระบายน้ำในนาถุงออกให้เหลือระดับน้ำเสมอกันดินหลังกรงทดลอง แล้ววัดน้ำออกจากคันดินทำให้น้ำในกรงแห้งครึ่งละ 2 กรง จับกุงทั้งหมดวัดขนาดแล้วพักพื้นในกรงที่เตรียมไว้เป็นพิเศษเสร็จแล้วระบายน้ำเข้าในคันดินปล่อยกุงลงเลี้ยงต่อความเค็ม โดยวิธีนี้จะทำใหุกุงไม่ตายและทดลองติดต่อกันไปได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนกุงทดลองใหม่

ตลอดการทดลอง ได้วัดค่าของความเค็ม อุณหภูมิออกซิเจนที่ละลายในน้ำ และผลผลิตชั้นปฐมภูมิเป็นระยะ ๆ ตลอดการทดลอง บันทึกการเปลี่ยนแปลงสภาพของน้ำ ผิวดินตลอดเวลา เก็บตัวอย่างดินมาทำการนับจำนวน Nematod ทุกครั้งที่ทำการวัดขนาดของกุง คือ 25 วันต่อครั้ง

2.8.3 การทดลองเลี้ยงกุงแขวยาวในกรงขนาดเล็กกรงละ 1 ถัง

การทดลองเลี้ยงกุงแขวยาวในกรงขนาดเล็กโดยแยกออกเป็นแต่ละกรงก็เพื่ออนุรักษ์การตาย การลอกคราบของกุงแขวยาวในนาถุงเมื่อเลี้ยงด้วยอาหารชนิดต่าง ๆ

วิธีดำเนินการศึกษา สร้างกรงทำควยตาชายในลอนขนาด 13 x 13 ตารางนิ้ว เป็นรูปสี่เหลี่ยมมีความยาวด้านละ 25 ซม. กว้าง 20 ซม. และสูง 100 ซม. กังรูปที่ 16 ใช้ในนาุ้งโดยโหนกรงฝังดินเล็กน้อย

เริ่มทดลองตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2512 ถึงวันที่ 19 มกราคม 2513 รวมระยะเวลาการทดลอง 48 วัน เลี้ยงควยอาหาร 4 ชนิด คือ เนื้อหอยลาย เนื้อหอยแครง เนื้อหอยแมลงภู่ และเนื้อปลากระเบน อาหาร 1 อย่าง คอกุ้ง 5 ตัว ขนาดและจำนวนกุ้งทดลองมีดังนี้

ชนิดอาหาร	จำนวนกุ้งทดลอง	ขนาดกุ้งเริ่มทดลอง (ซ.ม.)
หอยลาย	5	7.5 - 7.6
หอยแครง	5	7.7
หอยแมลงภู่	5	7.7 - 8.0
ปลากระเบน	5	8.1 - 8.2

การให้อาหาร ให้อาหารคังกล่าววันละ 1 ครั้งในเวลาประมาณ 16.00 น. อาหารพวกเนื้อหอยให้กรงละ 1 ชัน เนื้อปลาให้กรงละ 1 ชัน แต่ละชันมีขนาดประมาณ 1 ลบ.ซม. หรือหนักประมาณ 3 กรัม

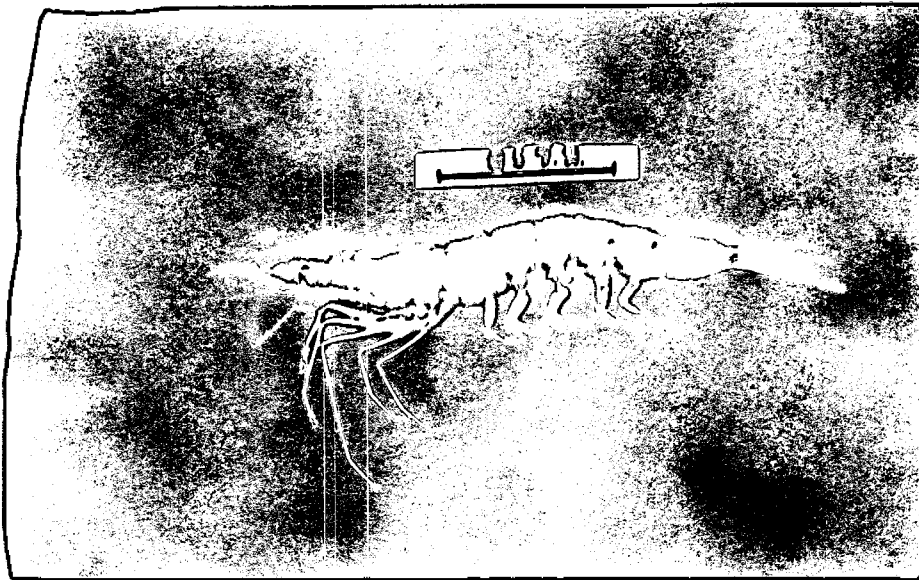
การวัดขนาด วัดขนาดกุ้งทดลองทุก ๆ 25 วัน บันทึกจำนวนกุ้งที่ลอกคราบ และการตายทุกวันในเวลาให้อาหารในตอนเย็นโดยการยกกรงขึ้นให้พ้นน้ำ แล้วดูคราบที่-
อยู่ในกรง

ตารางที่ 4 แสดงอาหารต่าง ๆ ทั้งหมด 9 ชนิดที่ใช้ทดลองเลี้ยงกุ้งแชบ๊วยขาว และ ส่วนประกอบของอาหารไก่

1. เนื้อหอยแครง (Cockle)
Arca granosa
2. เนื้อหอยลาย (Clam)
Paphia undulata (Brown)
3. เนื้อหอยแมลงภู่ (Mussel)
Mytilus smaragdinus (Chemitz)
4. เนื้อปลากะบอก (Bluetail mullet)
Valamugil buehanani
5. เนื้อปลากะเบน (Banded whit-tail stingray)
Dasyatis (Himantura) uranak (Forsk.)
6. ปลาปน
7. อาหารไก่
8. ไข่เบ็ด
9. สหกราย
Enteromorpha sp.

หมายเหตุ ส่วนประกอบของอาหารไก่มีดังต่อไปนี้

1. ธำมะเขียด	2. ปลาช่อน	3. ข้าวโพด
4. กากถั่วลิสง	5. กากถั่วเหลือง	6. สาเหต
7. ปลาปนจืด	8. ใบกระถินปน	9. เปลือกหอยปน
10. กระดุกปน	11. เกลือปน	12. หางนมผง
13. ฟิวราโซลิโคน	14. ยาป้องกันโรค	15. วิตามินเอ + ซี ₃
16. วิตามิน อี	17. วิตามิน บี ₂	18. แมงกานีสซัลเฟต

รูปที่ 2 รูปด้านข้างของกุ้งแฉะบ่าว (Penaeus merguensis de Man)

Phylum Arthropoda

Class Crustacea

Subclass Malacostraca

Series Eumalacostraca

Superorder Eucarida

Order Decapoda

Suborder Natantia

Section Penaeidea

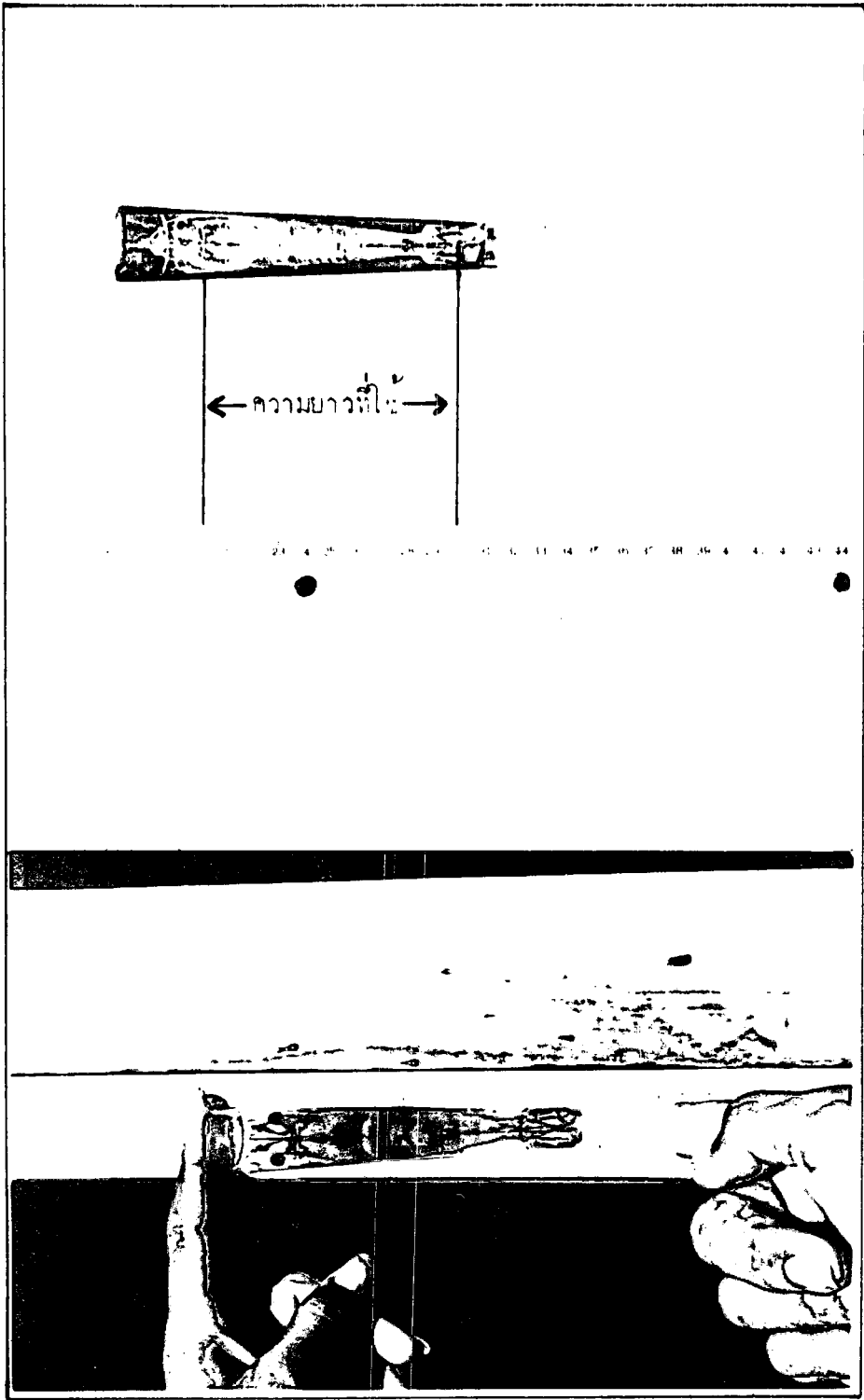
Family Penaeidae

Subfamily Penaeinae

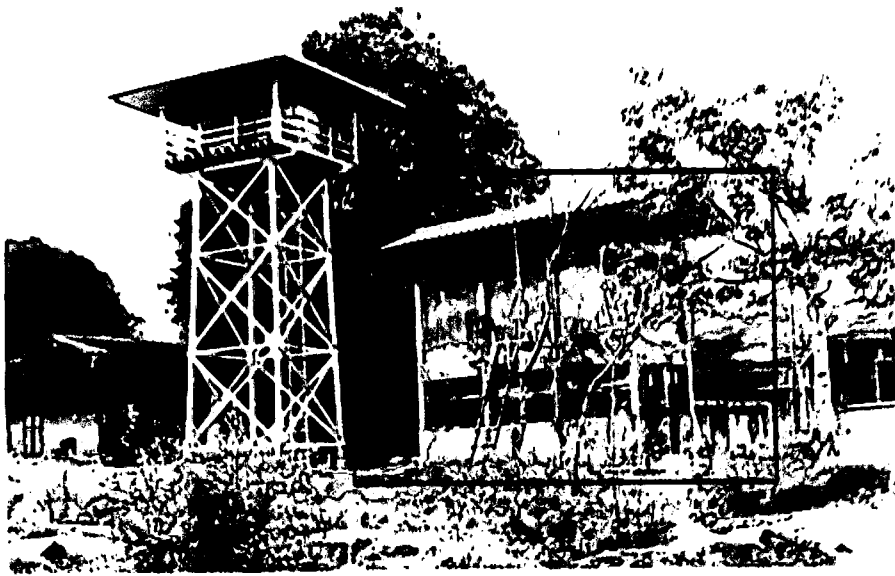
Genus Penaeus

Fabricius 1768

รูปที่ 3 แสดงการวัดขนาดความยาวของกึ่งความหลุดแคบ และความยาวที่ใช้
จากโคนตา (eye stalk) ถึงปลายทางแหลม (Telson)

48

รูป 4

รูป 5

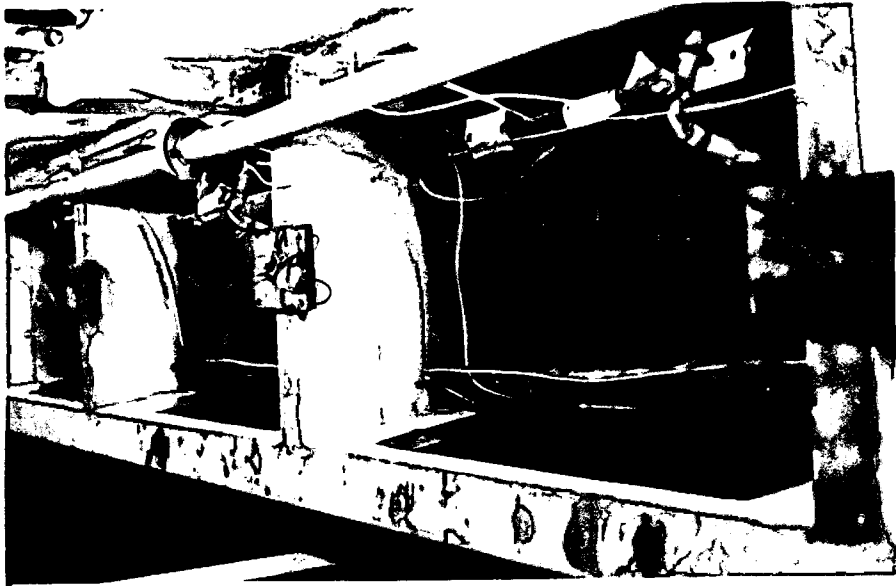

รูป 6

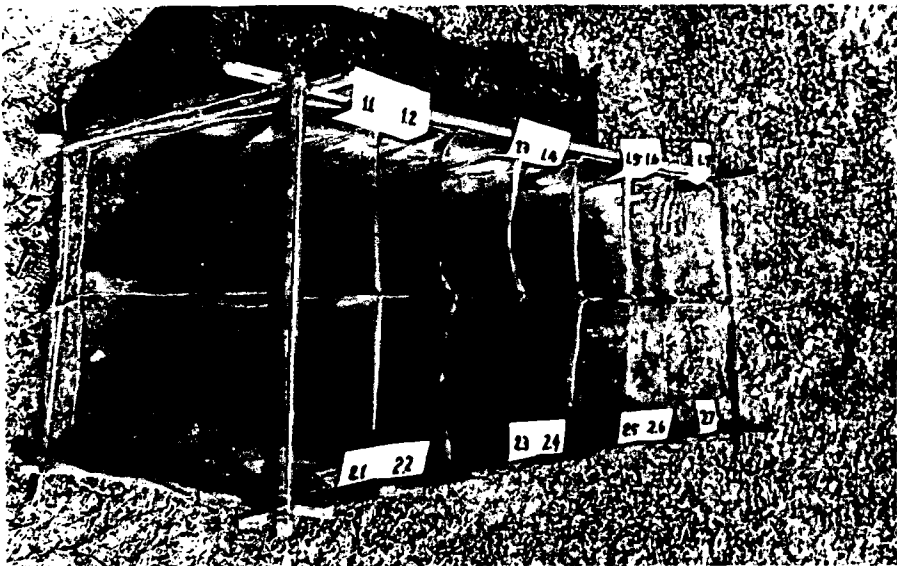

49

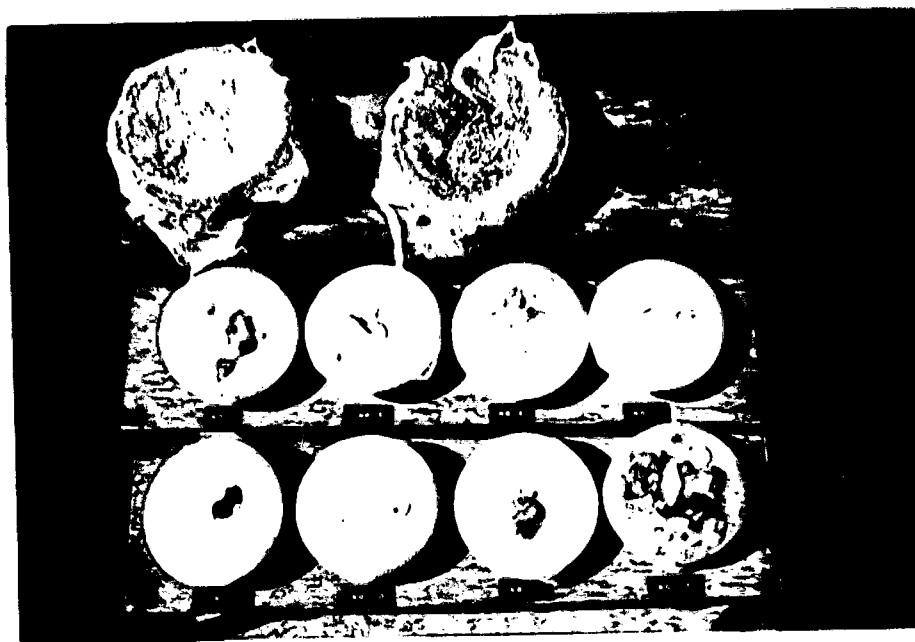
រូបភាព 7

រូបភាព 8

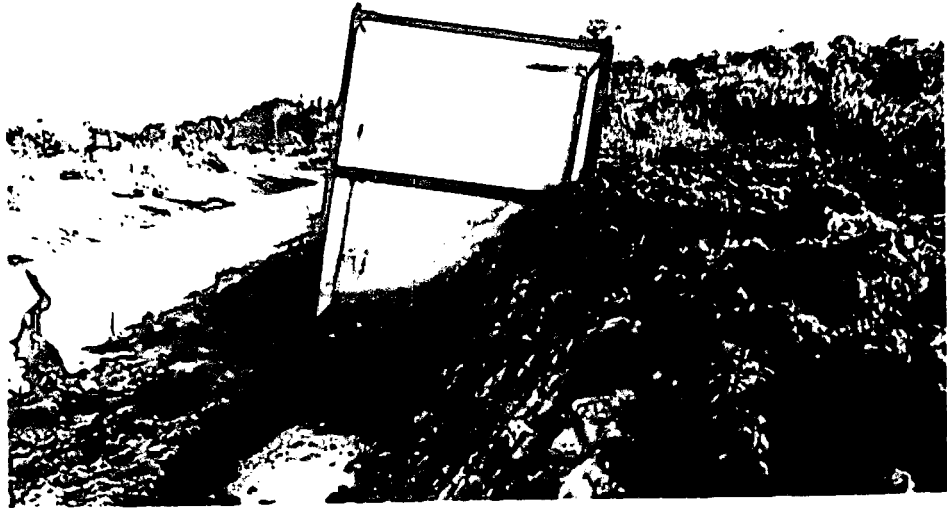

រូបភាព 9

รูปที่ 10

แสดงการทำหน้าที่ค้างอยู่ในอาหารภายหลังจากเก็บขึ้นมาให้แห้ง เหมือนตอนก่อน
ให้อาหาร (เพื่อทำให้การซึมน้ำหนักอาหารที่กุงกินได้ถูกต้อง) โดยใส่ลงบนผ้า
ขาวบางที่ซึ่งตั้งคิอยู่กับกรวยแก้ว.

51

317 11

318 12

319 13

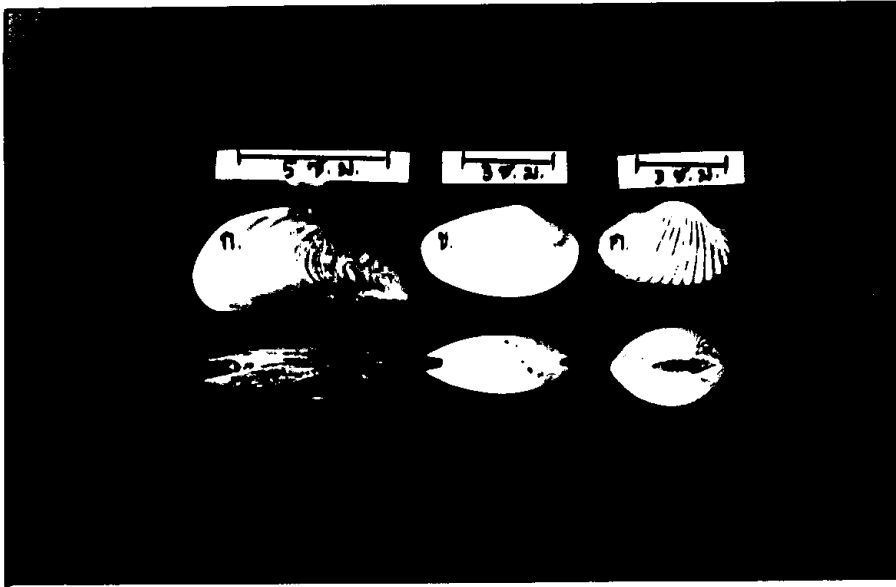
July 14

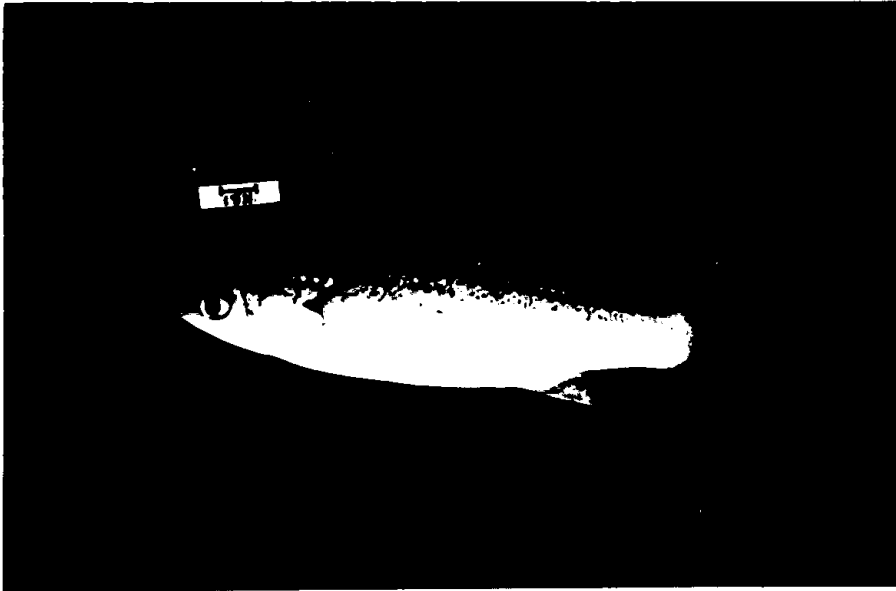
July 15

July 16

ရုပ် 17

ရုပ် 18

ရုပ် 19